

„*Toto praví Hospodin: Přemluví svůj lid, nevěrnou nevěstu, zavedu na poušť, a budu mluvit k jejímu srdci.*“ Oz 2, 16

ODDECHOVÝ ČAS

Člověk na obrázku si sedí klidně na zemi, respektive na podstavci, jako na malém ostrově. Nohy má překřížené, levou rukou se přidržuje podstavce, pravou má uvolněně položenou na levém koleni. Pohledem bloumá do dále.

Na co myslí? Vyzařuje pokoj a podle obličeje také spokojenost, která je hluboko v jeho nitru.

Viděno zvenčí, je značně zřízen životními podmínkami. Jeho pěkná postava je plná vrubů, které brázdí jeho tělo do té míry, že je místy proděravěno. Tak ho zřídil jeho tvůrce, umělec Andreas Kuhnlein.

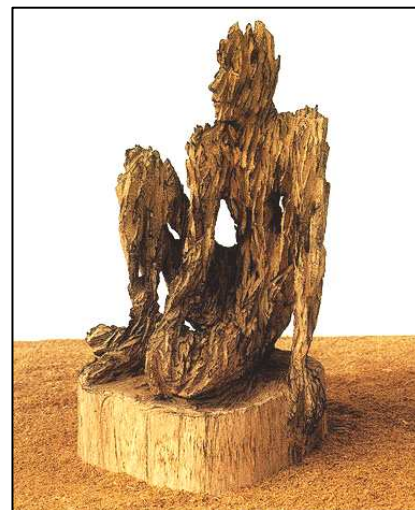
Vzal si proto náš člověk oddechový čas? Vypadá to, že si vyrazil ze všedního dne a utekl na malý ostrůvek, aby se podíval zpět na svůj život, aby jej prokoukl. Život s ním nakládal tvrdě, ale jeho bytí není ohroženo. Jeho tělo nese stopy po ohni – zřejmě si ním prošel, ale kromě pár černých míst mu neublížil.

Zdá se, že tento člověk není jenom vyřezán ze tvrdého dřeva, nýbrž také žije z nějakého pramene, jenž ho posiluje, aby mohl v psychickém zdraví a beze škody přestát ničící vlivy toho, co na něj doléhá. Může nám připomínat jednoho ze tří mládenců, které král Nebukadnezar nechal hodit do rozpálené pece a ke kterým Bůh poslal svého anděla, aby je chránil.

Tato plastika nás chce vybídnout, abychom si i my vzali čas na odpočinek a pokojně a s odstupem zpracovali prožité. Snad pak budeme moci také objevit tu skutečnost, že Bůh byl pořád s námi a jeho přítomnost nám pomáhala i z těžkých situací vyjít se „zdravou kůží“, neporušení v nitru. Potom se možná připojíme k chvalozpěvu zpívanému třemi mládenci v ohnivě peci a všemi ostatními, kteří ve svém životě zakusili Boha: „Požehnaný jsi Hospodine, Bože našich otců, chvályhodný a vyvýšený navěky, a požehnané svaté jméno tvé slávy nade vše chvályhodné a nade vše vyvýšené navěky.“ Dn 3,52

POŽEHNANÉ PRÁZDNINY PŘEJE

VÁŠ P. DANIEL O.Praem.

SVÁTKY A SLAVNOSTI O PRÁZDNINÁCH A DÁLE...

5. ČERVENCE – sobota: SLAVNOST SV. CYRILA A METODĚJE

mše svatá v 18.00 v kostele Sv. Rodiny

15. SRPNA – pátek: SLAVNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

mše svatá v 18.00 v kostele Sv. Rodiny

ZMĚNA V ZAČÁTKU BOHOSLUŽEB U SV. MARTINA

Od září 2008 budou bohoslužby u sv. Martina v úterý a ve čtvrtek od 18 hodin!

POUŤ FARNOSTI

V sobotu 11. října plánujeme pouť naší farnosti do plzeňské diecéze. Na programu by měla být návštěva meditační zahrady pana Hrušky v Plzni, premostrátského kláštera v Teplé, trapistického kláštera Nové Dvory aj.

Přihlašovat se můžete průběžně u Davida Žofáka. Cena a další podrobnosti budou oznámeny v průběhu září!

TÝDEN ŘEPSKÉ MLÁDEŽE

Jako každý rok, tak i letos je možné týden prožít společně v centru mládeže - tentokrát v Orlických horách - na Vesmíru. Od pondělí 11. srpna do neděle 17. srpna bychom tak mohli strávit týden, který může být důležitým mezníkem v našem životě, protože tam, ...kde jsou dva nebo tři spojeni v Ježíšově jménu - tam je On uprostřed nich... (srv. Mt 18,20)! Ještě je možné se přihlásit!

pasAs David Žofák

ZÁPIS Z PASTORAČNÍ RADY DNE 12.června 2008

1. Kontrola plnění úkolů ze zápisu PR z 26.5.2008:

- Záměr přípravy Farního centra - probíhá jednání se SM. Bohuslavou o pozemku, F. Slavík se pokusil vytipovat vhodný pozemek z Katastru nemovitostí, bude přizvána na jednání PR SM. Bohuslava - úkol trvá.
- Chybějící smlouva o užívání a provozu mezi vedením kláštera a Farností sv. Martina. SM. Ester se obrátí o pomoc s návrhem smlouvy na SM. Amideu - úkol trvá. J. Veselý upozornil, že existuje smlouva na úhradu otopu v Kostele sv. Rodiny, nutná implementace do nové smlouvy.
- Problémy kostela sv. Martina: D. Žofák odeslal dopis na MČ Řepy se žádostí o řešení problémů s objektem. Reakce MÚ - přednesl P. Suchel - poražení stromu: nutné vyplnit žádost na MÚ, nutné zajistit odborný posudek - pí. Hindová má kontakty na znalce zajistí D. Žofák. Předpokládané max. náklady: posudek až 10 tis., poražení až 30 tis. Kč.

2. P. Suchel přednes záměr F. Slavíka, který přislíbil instalaci závlahového systému u sv. Martina na vlastní náklady. Pro instalaci je nutné vykopat stružky pro položení hadic, může zajistit mládež farnosti, případná smlouva a odměna za dílo ale může být adresována výhradně na dospělého farníka (např. otec). Nutné zajistit pravidelné sekání - mládež?
3. Oprava zdi objektu bude odborně provedena, prorůstání kořenů od sousedů bude vyřešeno oplechováním, řešení je se sousedy projednáno, zajistí D. Žofák
4. Krádež okapů z obj. sv. Martina: byl sepsán protokol s Mě Policií, pojistka objektu nekryje tuto událost (není obsažena krádež), pojistka bude upravena - rozšířena i o tuto možnost poškození objektu ?, ukradené okapy budou nahrazeny plastovými prvky ve shodné barvě jako měď, bude provedena instalace alarmu.
5. Návrh na Pout' farníků : Plzeň - Klášter Teplá - Nové Dvory, termín 11/10/2008, v září na PR bude upřesněno.
6. Začátky mší u sv. Martina ve všední dny: PR odsouhlasila posun na 18:00 hod od září 2008.
7. Ekonomická rada - Petra Boukala a Katku Vokáčovou, kteří přijali nabídku, seznámí s problematikou P. Daniel operativně.
8. J. Klápště a D. Žofák oslovili p. Jebouska a projednali s ním předání agendy charity. K převzetí J. Kalinou nedošlo, protože je časově zaneprázdněn. D. Žofák zajistil oslovení farníků v MN a při mších v ohláškách. Nepřihlásil se zatím nikdo.
9. Tip na vhodnou prosklenou nástěnkou na zeď před kostel sv. Rodiny - náhrada stávající desky - zaslal D. Žofákovi Jiří Veselý (internet). Bude projednáno s SM. Konzolátou D. Žofákem.
10. Pořad bohoslužeb o prázdninách bude uveden v MN. Zajistí D. Žofák
11. P. Suchel upozornil na problém s ministranty o velkých svátcích. Bude zaveden rozpis (podobně jako na dveřníky). Zajistí D. Žofák.
12. Příští pastorační rada se bude konat 11.9.2008 v 19,30 v klubu DCB.

Zapsal: J. Veselý

NABÍDKY, VÝZVY

KATOLICKÁ CHARITA ŘEPSKÉ FARNOSTI

Donedávna naše řepská Charita (jedna z větví Charity ČR) konala jen minimum ze svých rozsáhlých možností pomoci nejrůznějšího druhu... Teď je možnost tuto skutečnost změnit!

HLEDÁ SE KOORDINÁTOR ŘEPSKÉ CHARITY,

kteř by měl chuť udělat něco pro druhé, měl by trochu organizační schopnosti, rád by spolupracoval na tomto díle s druhými a nebál by se hledat Boží plány mezi těmi nejchudšími, vyčleněnými, nechtěnými - mezi těmi, kteří jsou Božímu srdci zvláště blízko...

Tato činnost je neplacená...

Pokud byste to chtěli zkusit ozvěte se našemu panu faráři Danielovi nebo pas.as. Davidovi.

PRÁZDNINY V MARTINOVINÁCH

Se vším, co jsme prožili o prázdninách, se můžeme rozdělit v zářijovém a říjnovém čísle MN! Neváhejte napsat, neboť víme, co v dobrém „kolektivu“ platí..., že:

„sdělená radost je dvojnásobná a sdělená bolest se stává poloviční...“ *dž*

NABÍDKA PLACENÉ PRÁCE V CHARITĚ PRAHA:

- *Koordinátor rozvojových projektů v Indii* -

Náplň práce:

- Zajištění spolupráce a komunikace s partnery organizace v Indii
- Koordinace administrativy spojené s projektem Adopce na dálku® v Indii
- Příjem a evidence návrhů projektů, průběžných a závěrečných zpráv projektů realizovaných partnerskými organizacemi v Indii
- Práce s rozpočty, kontrola finančních zpráv, monitoring průběhu projektů
- Řešení provozních záležitostí, vyřizování telefonátů, dotazů dárců
- Příprava textů týkajících se dané pozice na web, článku pro noviny, tiskových zpráv apod.
- Příprava podkladů pro vedení ADCH Praha

Váš profil:

- SŠ/VOŠ/VŠ; výborná znalost anglického jazyka podmínkou; dobrá znalost práce na PC: Word, Excel, Internet; orientace v křesťanském prostředí nutná; dobré organizační a komunikační schopnosti; schopnost rychle se orientovat a řešit komplexní úlohy; iniciativní myšlení, flexibilita; praxe na obdobné pozici výhodou

Nabízíme:

- Zajímavou a smysluplnou práci; příjemné pracovní prostředí v centru Prahy
Nástup možný ihned, plný úvazek, Praha; **Pozice:** Administrativa

Své životopisy, motivační dopisy a doporučení duchovního správce zasílejte prosím na níže uvedenou e-mailovou adresu.

Název organizace: Arcidiecézní charita Praha

Kontaktní osoba: Daniela Gorylová, daniela.gorylova@charita-adopce.cz

Telefon: 737 28 28 15; **WWW:** www.charita-adopce.cz

Adresa: Londýnská 44, 120 00 Praha 2

KŘESŤANSKÁ ŠKOLKA - STODŮLKY

Občanské sdružení Parentes otevírá v září 2008 ve Stodůlkách školičku pro děti od tří let. Náš program se opírá o zkušenosti a podporu partnerů ze zahraničí (Institucio Familiar d'Éducacio) a je založen na těchto zásadách:

- **podpora rodičů jako hlavních zprostředkovatelů vzdělání.** V rodině člověk získává základní postoje pro morální, intelektuální a tělesný vývoj, rodina a škola sdílejí společné hodnoty a cíle, z čehož vyplývá nutnost vzájemné spolupráce založené na důvěře, jedině tak se může dítě harmonicky rozvíjet. Spolupráce se realizuje pomocí individuálních konzultací, přednášek a kurzů o výchově (tzv. tutoriální program)
- **výchova ve ctnostech a sociálních hodnotách,** vědomí odpovědnosti za společnost
- **náboženské vzdělávání v souladu s principy katolické nauky,** je dobrovolné, respektuje svobodu názoru.

Každodenní program se bude skládat z mnoha aktivit. Obsahuje mnoho her, které podporují děti v učení („více her, více učení“). Je rozdělen do úseků: např. psychomotorické cvičení, rozvoj všech smyslů, výuka angličtiny a další aktivity. Stravování bude zajištěno, program začíná v 8.00 a končí v 15.15, v případě zájmu je možné se domluvit jinak.

Info na letácích jsou dostupné v předsíni kostela...

Kontaktní osoba pro přihlášky, příp. další informace: Adéla Šípová, parentes@seznam.cz, 606/938776

O Ing. Karlu Mráčkovi, jáhnu, který čas od času slouží v našem kostele, jste se již na stránkách MN mohli dočíst - zatím však ve stručnosti. Tentokrát přicházíme s obsažnějším textem pojednávajícím o jeho pestrém životě. Knihu psanou ve francouzštině o nejrůznějších aktivistech působících v podzemní církvi komunistické éry nám zapůjčil sám hlavní aktér těchto kapitol, které jsme pro vás vybrali, přeložili a upravili...

Jsou lidé, kteří mají technický talent. V církvi přinucené k ilegalitě je takový dar charizma ve vlastním smyslu slova. Zvláště když ten, který ho má, je také schopen uvnitř katakomb vytvořit modlitební skupinu nebo riskovat svou svobodu, aby tajně „pašoval“ náboženské knihy. Inženýr Karel Mráček je jedním z těchto lidí.

Narozen v Praze během války v bohaté protestantské rodině, přijímá přísné církevní vzdělání. V 18 letech se vzdaluje od křesťanské víry, zklamaný svou církví tehdy velmi spjatou s režimem: „Něco tam chybělo, nevěděl jsem co, ale cítil jsem to“. Obrátil se tehdy k alchymii. Ale kolem roku 1960 tento druh bádání nebyl komunistickým režimem vůbec podporován a Karel nutně naráží ve svém ezoterickém pátrání na potíže. Paradoxně ho to přivádí ke katolické církvi: „Krok za krokem jsem byl svými úvahami přesvědčován, že ona sama ovládala nějakým způsobem „supermagii“, „dá se říct, že vše v ní bylo vyšší než cokoli jinde.“

Rozhodne se tedy vstoupit do katolické církve, ale jak to udělat? Poté co uslyší vyprávění o jednom velmi proslulém knězi z týnského kostela Panny Marie, vydává se tam, aby se s ním setkal a mohl s ním pohovořit: „Šel jsem tam šestnáctkrát a také tolikrát tam nebyl. Tak jsem to vzdal.“ Ve stejné čtvrti nejstarší Prahy - na Starém Městě však jednoho dne náhodně vchází do kostela sv. Jiljí. Jeden starý dominikánský otec právě kázal (dominikánský řád byl v roce 1950 zrušen a skoro všichni řeholníci posláni do koncentračních táborů. Ale několika starým kněžím bylo v 60. letech opět po propuštění dovoleno stát se správci farnosti). Jeho kázání znepokojuje mladíka hledajícího pravdu. Na konci mše ho vyhledá, aby ho požádal, zda by si mohli spolu promluvit: „Za dva týdny poté jsem byl přijat do katolické církve. Zpravidla je potřeba nejméně 1 rok katechumenátu, ale tento starý kněz viděl, že jsem nepotřeboval čekat tak dlouho. Ostatně rychle jsme se spřátelili a on pomohl mé snoubence, tehdy nevěřící, postupně nacházet víru v Ježíše Krista.“ Svatba se pochopitelně konala v dominikánském kostele. Záhy na to chce tento mladý pár jít ve svém křesťanském závazku dál: žádá o vstup do dominikánského třetího řádu (také zakázaného). Karel a jeho manželka jsou přijati do malého tajného bratrství o dvanácti členech.

Pašeráci zakázaných knih

Hned od roku 1967 začíná pro svou církev Karel Mráček, který tehdy pracuje jako inženýr na elektrofakultě ČVUT, působit v ilegalitě. Tento rok se poprvé vydává do Západního Německa, odtud pak do Itálie. V Římě vstupuje do kontaktu s Institutem Velehrad, který jeho auto naplní náboženskými knihami v českém jazyce. Přiváží je zpět do Bavorska, kde má přátele. Ti schovávají knihy ve skladu a němečtí turisté jedoucí do Prahy je přivážejí jednu po druhé. Ale tento systém je příliš zdlouhavý a na jeho základě Karel Mráček vymýšlí brzy jiný, kde může rozvinout své vlohly. Ve svém autě vyrábí dokonalé dvojité bednění interiéru: „Byla to opravdu práce profesionála, protože jsem nějaký čas pracoval v autoopravně. Bylo vskutku těžké odhalit, že je celé auto s dvojitým vytapetovaným, vypolstrovaným dnem naplněné náboženskými knihami.“ Léto poté, jako i v následujících letech, odjížděl se svým vozem do Německa nebo do Rakouska. Při každé cestě rozřezal a znovu zavařil plechy, které sloužily k otevření, skryši naplnil náboženskými knihami, potom opět přemaloval plechy a znovu vše přesně urovnal: pokaždé práce alespoň na 10 dní.

Uvolněnost režimu a doba po pražském jaru mu od roku 1967 do roku 1969 dovolí provést 3 cesty za rok. Ale v letech 1970 a 1971 jsou hranice zavřené. Od roku 1972 může vyjíždět nanovo, ale pouze jedenkrát za rok. Jeho němečtí přátelé, kteří ho přijímají jako "turistu", za něj pokaždé platí do české banky, protože režim si nechává také platit za své státní příslušníky, kteří jedou do zahraničí, jako za ojediněle se vyskytující (vzácné) turisty, kteří navštíví zemi. Karel Mráček však dokáže být také užitečný těm, jichž potřebuje pro získání povolení k výjezdu, a svůj příběh popisuje na jedné z vlastností komunistických režimů: represe tam byla často zmírněna známostmi a korupcí. Karel odmítá používat nepoctivé prostředky, ale dokáže upotřebit své znalosti a kutilský talent. To proto celé 2 roky buduje jednomu z ředitelů Národní banky v Praze celou spotřební elektroniku, ví si rady, jak pro něj i celou rodinu obstarat soupravy Hi-Fi a tehdy velmi drahé barevné televizory: „Nakonec měli televizní přístroje v každém pokoji a jednu přenosnou televizi navíc.“ Stará se o celou údržbu jejich přístrojů: „Podle všeho byl na mně kompletně závislý. Telefonoval mi v deset hodin večer, protože jeho televize zrnila, abych to k němu přijel opravit... Ale ve skutečnosti jsem to byl já, kdo byl závislý na něm proto, abych mohl mít po všechny ty roky důležitá povolení.“

Během dvaceti let ilegálně převáží do Prahy náboženské knihy, aniž by byl odhalen. Ale krátce před revolucí v roce 1989 se věci pokazí. Na hraničním přechodu jsou odhaleny 2 knihy, které ukryl špatně: jsou zkonfiskovány a je tu zákaz zahraničních cest. Ředitel banky pro něj tentokrát nemůže nic udělat. Ale Karel si nepřiznává porážku. Dozvídá se, že jeden vysoce postavený člen STB vlastní osobní počítač, který je mimo provoz, s odvahou mu nabídne svou pomoc... Plukovník mu jej svěřil ale Karel jej sám nedokáže opravit. Podaří se to však jednomu z jeho přátel informatiků. Přinese pak počítač jeho majiteli, který je uchvácen: „Řekněte mi, kolik za opravu chcete!“ Karel: „Chtěl bych zaplatit, ale ne penězi...“ – „Jak tedy?“ – „Měl jsem problémy na hranicích, ale nevím proč... (velmi se střežil, aby nemluvil o konfiskovaných knihách) ...a chtěl bych znovu odjet do Rakouska.“ Muž nic nepřislíbí, ale řekne, že mu zkusí pomoci. Za dva týdny telefonuje nikoli Karlovi, ale jeho příteli informatikovi: „Řekněte vašemu příteli, že se může vydat do ciziny, ale pouze do Německa. Co se týká Rakouska, nezmůžu nic. A navíc jen dvě nebo tři cesty, potom už nezaručuji nic.“ A proto se mohl Karel Mráček vrátit dvakrát na Západ... pak přišla sametová revoluce.

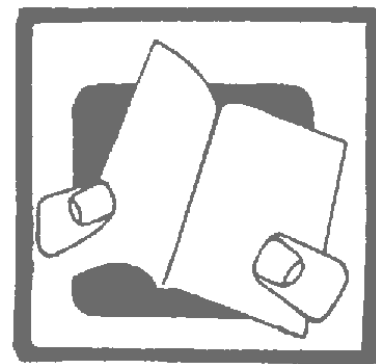
Podzemní autor, editor a tiskař náboženské samizdatové literatury

Karel Mráček se stává také jedním z vydavatelů českého náboženského samizdatu. Bylo by vskutku divné, kdyby se ten, který začal s tajným převozem náboženských knih do své země, nechtyl příležitosti tisknout je přímo na místě, které se mu naskýtá. V jeho Institutu elektroniky se Karel spřátelil s vedoucím oddělení dílen. Nesdílel snad s tímto již starým mužem stejnou chuť k technice, stejné schopnosti k opravám neopravitelných přístrojů, stejnou lásku k dobře vykonané práci?

Jednoho dne mu tento muž oznamuje, že kdysi pracoval v tiskárně. V zápětí se ho jen tak zeptal, jestli nemá nějakou cestu, jak diskrétně získat malý tiskařský stroj. Starý muž je nejdříve nedůvěřivý... Karel váhá ale pak se přizná: „Je to pro katolický samizdat.“ Na to se tvář muže vyjasnila: „Byl jsem skautský vedoucí... Víím, kdo vám může dát takový stroj. Mohu vás k němu přivést.“ – „Kdo je to?“ – „Já.“

Brzy nato je drahocenný stroj v kufru Karlova auta. Když dorazil domů, dává ho hned do koše na špinavé prádlo a jde ho ukryt do sklepa na uhlí. Po pravdě řečeno, je to stroj dost starý a již dávno mimo provoz, ale Karel ho s láskou opraví a téměř dvacet let bude tisknout knihy a časopisy, „i kdyby ho našli, tak byl přece dobrý leda tak do popelnice“, upřesňuje.

Karlovy tiskařské aktivity zůstávají přísně tajné. Ví, že kdyby byl odhalen, riskuje mnoho let vězení. Dokonce ani jeho žena neví, kde se tiskařský stroj nachází. Ve skutečnosti celé měsíce mění jeho úkryt, jednou u jednoho, jindy u jiného (přítele). Když ho potřebuje, zavolá osobě, která ho ukrývá: „Zastavím se pro vaše špinavé prádlo, abych ho vypral v naší pračce.“ A tak, zpravidla na celý víkend, během něhož pracuje dnem i nocí, přiváží k sobě domů koš na prádlo s tiskárnou.

Sám se učí tiskařskému řemeslu, které není lehké: „Bylo potřeba nacvičit úhoz a rozložení textů na stránce, aby stránky byly na správném místě. Když měla publikace devět stran tak to šlo, ale když jich bylo 80, tak stačila jedna chyba a celá kniha byla k předělání! Tiskli jsme však knihy dosahující až 500 stran.“ Zpravidla pracuje s jedním přítelem. Jednou to je jedna z jeho sestřenic, která svolí obětovat své prázdniny ilegálním tiskařským pracem: „Pobývala zde během 14 dnů, pracující dnem i nocí za zavřenými okenicemi, aniž by opustila dům. Sousedé zde nebyli. Nechali jsme plnou ledničku, na konci byla prázdná... tak se z ní na čas stala podzemní řeholnice!“

Jednou vytištěné knihy odváží prostředník k tajnému knihaři. Karel nezná až do konce jeho jméno. Potom se knihy vrací a on je s pomocí otců dominikánů a jejich přátel pomalu distribuuje. Takto se tiskne asi desítka titulů za rok, jejichž průměrný náklad je od čtyř do pětiset exemplářů, ale byly i tituly, jejichž náklad se blížil až ke třem tisícům. Mimoto sepisuje malou historii církve, kterou vytiskne. Jeho přátelé dominikáni u něj vydávají teologické a filozofické knihy určené jejich podzemním seminaristům a mladým věřícím z univerzit. Publikuje také liturgické knihy, daří se mu až do posledního dne unikát pátrání tajné policie, která by ráda odhalila velmi plodnou tiskárnu. S trochou nostalgie dnes Karel rád ukazuje svým hostům několik titulů z prací tištěných v ilegalitě. Je obzvláště právem pyšný na tisk a vazbu dominikánského breviáře pro laiky. I v ilegalitě bylo možné dělat věci s péčí a láskou...

z francouzské publikace Église dans détresse přeložila Kateřina Vokáčová

ZPRÁVY ZE SERVERU RES CLARITATIS

INDIE: VYBÍJENÍ DÍVEK POKRAČUJE

Místopředseda indické biskupské konference, kardinál Oswald Gracias, požaduje diskusi o tom, co Církev udělá proti zabíjení nenarozených a novorozených dívek, jehož přibývá, takže např. v oblasti Pandžábu připadá v rodinách vyšších kast jen 300 dívek na 1.000 chlapců. V pěti státech na severu a severozápadě Indie se nepoměr mezi dívkami a chlapci zhoršil oproti poslednímu sčítání z roku 2001.

Rolnické rodiny preferují syny, kteří pracují na polích. Dívky se zabíjejí i tam, kde není přístup k ultrazvuku, například úmyslným infikováním pupečníku. Jinak se provádějí selektivní potraty. Odhaduje se, že ročně je potraceno asi půl milionu dívek, za posledních 20 let tedy 10 milionů.

Církev se stále snaží hájit život od početí a pomáhá lékařskými centry a další zdravotní péčí. Křesťanské léčebné instituce vedou své lékaře, sestry i paramediky k úctě ke každému lidskému životu. Církev také buduje sirotčince, jež pečují o opuštěné děti.

ALŽÍR: KŘESŤANÉ PŘED SOUDEM

V roce 2007 byli Rašíd Mohamed Seghir a Džamál Dahmání v nepřítomnosti odsouzeni za ilegální praktikování nemuslimského náboženství. Nyní žádají o nový proces. Jsou obviněni, že se modlili v budově, jež nemá úřední schválení pro náboženské obřady a šířili křesťanskou víru mezi muslimy. Proces se bude konat 2. července.

Alžírská ústava povoluje svobodu bohoslužeb, ale zákon z roku 2006 reguluje náboženskou praxi nemuslimských náboženství. Stanoví trest 5 let vězení a 15.570 USD pro každého, kdo povzbuzuje muslima ke konverzi k jiné víře. Oba obžalovaní jsou evangelikální křesťané, kteří již byli stíháni za to, že v jejich autě byly nalezeny bible.

VÝSTUP

V knize Chut' žít přirovnává autor lidstvo dnešního světa k partě výletníků na cestě do hor.

Po jisté době výstupu se začnou projevovat tři druhy lidí.

Ti první litují, že vůbec vyšli. Výlet rozhodně nestojí za tolik námahy, únavy a rizika. Vracejí se zpět do pohodlí horské chaty.

Ti druzí naopak ničeho nelitují. Jsou rádi, že je hezky a kochají se přírodou. Stoupají výš a výš. Ale proč jít mezi holé skály? Právě zde je měkký trávník a nejlepší vy'hled. Lehnou si, rozbálí zásoby a co nejdéle se snaží užít pěkného dne a výletu.

Pak je tu ještě třetí skupina: opravdoví alpinisté. Lidé, kteří nemyslí na pohodlí ani na únavu. Jdou vzhůru fascinováni vrcholem, který se zařekli slézt.

Tyto tři druhy lidí lze skutečně vidět všude na světě. Nejsmutnější jsou ti první, lidé znechucení a otrávení životem, pesimisté a skeptici, unavení a bez jiskry nadšení, bez motivu žít. Copak život stojí za tolik námahy a trápení?

Do druhé skupiny patří snad většina lidí. Mají se čile k světu i k životu. Dovedou pracovat, podnikat, budovat, dřít, jít kupředu. Ale jejich obzor má své hranice. Nesahá dál, než za meze pozemského života. Mít se dobře, užít si všeho příjemného, co život nabízí, zajistit a zabydlet se.

Do té třetí skupiny by měl patřit bezpochyby každý křesťan. Pokud patří jinam, může být pro Krista a církve spíš břemenem než přínosem.

V Ježíši Kristu nám zazářil nejvyšší vrcholek lidství, krásy, velikosti a dokonalosti člověka. Tento vrchol chce „přitáhnout všechny k sobě“ (*Jan 12,32*).

Cesta k němu je jistě strmá a náročná. Je třeba se pro ni osvobodit od vši zbytečné přítěže. Přitažlivost vrcholku je totiž v neúprosném rozporu s přitažlivostí země.

úryvek z knihy Mons. Josefa Hrdličky Strmou stezkou, vydalo Karmelitánské nakladatelství KV 1997

BOHOSLUŽBY O PRÁZDNINÁCH:

PONDĚLÍ	16.00 Sv. Rodina
ÚTERÝ	6.00 Sv. Rodina
STŘEDA	16.00 Sv. Rodina
ČTVRTEK	6.00 Sv. Rodina
PÁTEK	18.00 Sv. Rodina
SOBOTA	18.00 Sv. Rodina
NEDĚLE	7.45 sv. Martin
	9.00 Sv. Rodina

vydává:	Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1199, 163 00, Praha 6
redakce:	Mgr. David Žofák, MUDr. Marie Svatošová náklad: 170 - 200 ks, náklady na tisk: 5 Kč
uzávěrka:	do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo předejte pas.as.D. Žofákovi osobně)
kontakty:	o.Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989, 235 302 058, david.zofak@tiscali.cz ; http://farnostrepy.klenot.cz

